

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.799 van 1 oktober 2012
in de zaak A. 198.046/IX-6973**

In zake: Remi ZEEUWS
wonend te 3040 Huldenberg
Nijvelsebaan 31 A
waar woonplaats wordt gekozen

tegen:

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Geoffroy Generet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terkamerenlaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het verzoekschrift, ingediend op 26 oktober 2010, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing tot aanstelling van twee directeurs, rang A3, bij het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 212.365 van 31 maart 2011 werden de debatten heropend en werd beslist dat het beroep tot nietigverklaring verder zou worden behandeld volgens de gewone procedure. De vordering tot schorsing werd verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 september 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Justine Philippart, die loco advocaat Geoffroy Generet verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur-generaal Marc Lefever heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feitelijke gegevens zijn uiteengezet in het tussenarrest nr. 212.365 van 31 maart 2011.

4. Op grond van de stukken die sedertdien door de verwerende partij bij de Raad van State zijn neergelegd, dient daaraan te worden toegevoegd:

- bij besluit van 4 juni 2009 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 maart 2012, wordt het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel (hierna: IWOIB) gemachtigd om twee directeurs contractueel in dienst te nemen teneinde te voldoen aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften (artikel 1). Het in dienst nemen van het eerste contractuele personeelslid zal gebeuren met een contract van bepaalde duur dat afloopt op 31 augustus 2011 (artikel 2). Het in dienst nemen van het tweede contractuele personeelslid zal gebeuren met een contract van bepaalde duur dat afloopt op 30 september 2011 (artikel 3). Het voormelde besluit heeft uitwerking op 1 juni 2009 (artikel 4).
- op 5 augustus 2009 wordt tussen het IWOIB en Pieter De Pauw een arbeidsovereenkomst gesloten waarbij laatstgenoemde met ingang van 1 september 2009 in dienst wordt genomen in de hoedanigheid van directeur.
- op 1 oktober 2009 wordt tussen het IWOIB en Valérie Goret een arbeidsovereenkomst gesloten waarbij laatstgenoemde met ingang van 1 oktober 2009 in dienst wordt genomen in de hoedanigheid van directeur.
- de voormelde arbeidsovereenkomsten worden aangegaan “voor de duur van de opdracht zoals beslist door de Regering op datum van 4 juni 2009”.
- de arbeidsovereenkomst van Valérie Goret is op 5 augustus 2011 verlengd met ingang van 1 oktober 2011 tot de indiensttreding van een statutaire administratieve directeur met de rang A3.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

A. Neergelegde stukken

5. Met een brief van 25 april 2012 legt de verwerende partij, op vraag van het met het onderzoek van de zaak belaste lid van het Auditoraat, een aantal bijkomende stukken neer. Het gaat met name om het voormelde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 juni 2009, voorts de besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 10 december 2009 en 17 november 2011 waarbij het IWOIB wordt gemachtigd om respectievelijk in 2010 en 2012 contractuele personeelsleden in dienst te nemen of te houden teneinde te voldoen aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften, en ten slotte het bijvoegsel bij de arbeidsovereenkomst van Valérie Goret waarbij deze overeenkomst wordt verlengd.

De verzoeker vraagt in zijn laatste memorie om deze stukken, die volgens hem laattijdig zijn neergelegd, uit de debatten te weren.

6. De Raad van State willigt deze vraag niet in, aangezien de verzoeker kennis heeft kunnen nemen van deze stukken, die helemaal geen afbreuk doen aan zijn uiteenzetting van de feiten maar integendeel gegevens opleveren die deze uiteenzetting aanvullen. Bovendien heeft de verzoeker de mogelijkheid gehad om in zijn laatste memorie zijn standpunt met betrekking tot de inhoud van deze stukken kenbaar te maken. Ten slotte laten deze stukken de Raad van State toe verzoekers beroep met kennis van relevante feitelijke gegevens te beoordelen.

B. Pleitnota

7. De verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota neer.

8. Het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van het beroep, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de door de verzoeker neergelegde pleitnota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Nadere precisering en verzoek tot uitbreiding van het voorwerp van het beroep

9. In zijn tussenarrest nr. 212.365 van 31 maart 2011 oordeelde de Raad van State dat de verzoeker met het voorliggende beroep de aanstelling leek te bestrijden van Pieter De Pauw en Valérie Goret tot wetenschappelijk, respectievelijk financieel directeur bij het IWOIB.

10. In zijn memorie van wederantwoord specificceert de verzoeker dat “de beslissing van 4 juni 2009” het eerste voorwerp van zijn beroep uitmaakt. De aanstellingsbeslissingen die door de verwerende partij werden genomen voorafgaand aan het sluiten van de arbeidsovereenkomst met Pieter De Pauw en Valérie Goret, beschouwt hij als het tweede voorwerp van zijn beroep.

11. Rekening houdend met de stukken die door de verwerende partij bij haar memorie van antwoord zijn gevoegd en waarvan niet wordt betwist dat de verzoeker er slechts langs die weg kennis heeft kunnen van nemen, neemt de Raad van State aan dat de verzoeker het voorwerp van zijn beroep, dat aanvankelijk enkel de beslissingen van de verwerende partij leek te omvatten om Pieter De Pauw en Valérie Goret aan te stellen tot directeur bij het IWOIB, in zijn memorie van wederantwoord vermocht uit te breiden tot het besluit van 4 juni 2009 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarbij de verwerende partij tot het nemen

van die beslissingen werd gemachtigd en dat derhalve de grondslag uitmaakt van de bestreden aanstellingen.

12. In zijn laatste memorie vraagt de verzoeker de uitbreiding van het voorwerp van zijn beroep tot “de opeenvolgende machtigingen en de opeenvolgende heraanstellingen van mevrouw Goret en de aanstellingen van BE”.

13. Niet alleen is verzoekers laatstgenoemde vraag tot uitbreiding van het voorwerp van zijn beroep aldus vaag en onduidelijk omschreven – zo is geheel onbegrijpelijk wat met “de aanstellingen van BE” wordt bedoeld –, bovendien blijkt uit niets dat “de opeenvolgende machtigingen en de opeenvolgende heraanstellingen van mevrouw Goret” kunnen worden beschouwd als het logische en noodzakelijke gevolg van de akten die zoals zo-even onder randnummer 11 werd aangegeven, geacht kunnen worden het voorwerp uit te maken van het voorliggende beroep. Evenmin zijn ze daarop gesteund.

Deze vraag tot uitbreiding van het voorwerp van het beroep wordt dan ook verworpen.

14. Het voorliggende beroep heeft derhalve een tweevoudig voorwerp: vooreerst het besluit van 4 juni 2009 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarbij de verwerende partij wordt gemachtigd om twee directeurs contractueel in dienst te nemen en voorts de beslissingen van de verwerende partij om Pieter De Pauw en Valérie Goret binnen de grenzen van het besluit van 4 juni 2009 op contractuele basis aan te stellen tot directeur bij het IWOIB.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

15. De verwerende partij werpt als exceptie op dat het beroep “in meerdere opzichten” onontvankelijk is.

Zij voert vooreerst aan dat de juridische band tussen het IWOIB enerzijds en Pieter De Pauw en Valérie Goret anderzijds contractueel van aard is en dat de Raad van State niet bij machte is om een overeenkomst te vernietigen die vrij tussen twee personen tot stand is gekomen. Dit impliceert volgens haar dat zelfs indien de bestreden beslissingen worden vernietigd, zulks niet tot gevolg kan hebben dat de betrekkingen die door Pieter De Pauw en Valéry Goret worden ingenomen, opnieuw vacant worden. De verzoeker heeft derhalve geen belang bij zijn beroep.

Voorts laat de verwerende partij gelden dat de functies van Pieter De Pauw en Valérie Goret, overeenkomstig het besluit van 4 juni 2009 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, respectievelijk een einde nemen op 31 augustus 2011 en 30 september 2011. Hun respectieve opdrachten zullen dan ook beëindigd zijn op het ogenblik dat de Raad van State de voorliggende zaak in beraad neemt, zodat het beroep in dat geval alleszins zijn voorwerp zal hebben verloren.

16. De verzoeker repliceert in zijn laatste memorie dat de morele genoegdoening die volgt uit de vernietiging van de onwettige aanstelling van twee directeurs, waarvoor hijzelf gegadigde was, hem een voldoende belang verleent bij zijn beroep. Hij voegt eraan toe dat in ieder geval Valérie Goret nog een functie bekleedt waarin hijzelf wettig kan worden aangesteld. Hij wijst er voorts op dat bij Innoviris – dat de nieuwe benaming zou zijn van het IWOIB – een selectieprocedure aan de gang is voor de aanstelling van “een A4+ en een A5” en dat niet kan worden uitgesloten dat hij in het kader van die procedure in concurrentie komt met zowel Pieter De Pauw als Valérie Goret, die dan uit hun onwettige aanstelling tot directeur voordeel zouden kunnen halen. Een vernietiging van de bestreden aanstellingen verhindert, zo stelt de verzoeker, dat de begunstigten een carrièrevoordeel genieten dat zij tegen de verzoeker zouden kunnen gebruiken.

Beoordeling

17. Terecht laat de verwerende partij gelden dat het niet tot de rechtsmacht van de Raad van State behoort om de arbeidsovereenkomsten te vernietigen die het IWOIB met Pieter De Pauw en Valérie Goret heeft gesloten. Uit niets blijkt evenwel dat de verzoeker met zijn beroep vanwege de Raad van State de vernietiging van de voormelde overeenkomsten beoogt te verkrijgen. Wel bestrijdt de verzoeker de beslissingen van de verwerende partij om Pieter de Pauw en Valérie Goret contractueel aan te stellen tot directeur bij het IWOIB. Deze beslissingen vallen als van de gesloten arbeidsovereenkomsten afsplitsbare akten wél onder de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State.

De enkele omstandigheid dat deze beslissingen inmiddels uitwerking hebben gekregen, doordat de arbeidsovereenkomsten waartoe ze hebben geleid inmiddels zijn verstreken – de arbeidsovereenkomst van Pieter De Pauw op 31 augustus 2011 en de initiële arbeidsovereenkomst van Valérie Goret op 30 september 2011 – doet de verzoeker zijn belang bij het beroep niet verliezen. Beslissingen met een in de tijd beperkte geldingsduur zijn immers in de regel niet uit de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State gesloten. Te dezen dient te worden vastgesteld dat de verzoeker alsnog voordeel kan halen uit de vernietiging van de bestreden aanstellingsbeslissingen. Een dergelijke vernietiging zou immers met zich brengen dat de begunstigen van deze aanstellingen zich niet op hun onrechtmatig verworven ervaring kunnen beroepen wanneer zij met de verzoeker in concurrentie zouden komen voor het verkrijgen van andere benoemingen of bevorderingen. De verzoeker maakt in dit verband in zijn laatste memorie concreet melding van een selectieprocedure van “een A4+ en een A5” bij Innoviris. Daarbij komt nog dat de verwerende partij inmiddels de contractuele aanstelling van Valérie Goret heeft verlengd vanaf 1 oktober 2011. Zij zet derhalve de handelwijze waardoor de verzoeker gegriefd is, voort. Uit een eventuele vernietiging van de initiële aanstelling van Pieter De Pauw en Valérie Goret zou de verwerende partij met betrekking tot deze handelwijze de conclusies dienen te trekken waartoe de vereisten van een behoorlijk bestuur haar verplichten.

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoeker nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissingen van de verwerende partij tot contractuele aanstelling van Pieter De Pauw en Valérie Goret als directeur van het IWOIB.

18. Op grond van dezelfde redenering heeft de verzoeker evenzeer een actueel belang bij de vernietiging van het besluit van 4 juni 2009 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarbij het IWOIB ertoe wordt gemachtigd twee contractuele directeurs in dienst te nemen om te voldoen aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften. Dit besluit maakt immers, zoals zo-even gesteld, de grondslag uit van de bestreden aanstellingen.

Weliswaar zou een vernietiging van het voormelde besluit impliceren dat de verzoeker zelf niét op grond van dat besluit voor een contractuele aanstelling in aanmerking zou zijn gekomen, maar dit neemt niet weg dat hij er belang bij heeft in rechte vastgesteld te zien dat ook anderen niet op een wettige wijze een dergelijke aanstelling konden verkrijgen.

19. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep is niet gegrond.

20. Aangezien het auditorsverslag beperkt is tot het onderzoek van de voormelde exceptie, is er aanleiding om de debatten te heropenen.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het verder onderzoek van de zaak.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 oktober 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche